

قتل یک فیلمساز معتقد اسلام در هلند

“شُو ون گوگ”， فیلمساز هلندی که فیلمی جنجال برانگیز درباره فرهنگ اسلامی ساخته بود، در شهر آمستردام به ضرب کارد و گلوله کشته شد. پلیس هلند پس از شلیک گلوله در پارک اطراف محل قتل، مردی را دستگیر کرد. به گفته پلیس، این مظنون ۲۶ ساله دارای تابعیت دوگانه هلند و مراکش است. ون گوگ، ۴۷ ساله پس از آنکه فیلم وی تحت عنوان “تسیلیم” از تلویزیون هلند پخش شد، به مرگ نهادید شده بود. این فیلم، خشونت علیه زنان در جوامع اسلامی را به تصویر می‌کشد.

فیلم با کمک “عیان حرثی علی”， یک سیاستمدار هلندی، ساخته شده است. عیان حرثی علی در اصل اهل سومالی است و برای گریز از یک ازدواج اجباری به هلند پناهنده شده است. همسر عیان حرثی علی که اسلام را ترک گفته نیز به مرگ نهادید شده است. وی از زمان پخش فیلم تحت مراقبت پلیس است. شاهدان عینی به رادیو هلند گفتند که مردی در جامه سنتی مراکشی به ون گوگ که سوار بر دوچرخه بود حمله کرد. پس از این حادثه نمایندگان مجلس هلند از دولت این کشور خواستند، روحانیون و خطبایی را که در مساجد هلند سخنرانی می‌کنند تحت کنترل بیشتری قرار دهد و تبلیغی اتخاذ کنند که براساس آن روحانیون اجازه فعالیت داشته باشند که در دانشگاه‌های علوم اسلامی هلند تحصیل کرده‌اند.

وزیر دادگستری هلند هشدار داد که این تدبیر و روش‌ها موجب انزوای مسلمانان می‌شوند و تنها در صورتی می‌توان آنها را اجرا کرد که برای همه ادیان به کار گرفته شوند. نمایندگان مجلس هلند همچنین تقاضا کردند مساجدی که خشونت را ترویج می‌کنند تعطیل و سایتهای اینترنتی ضدآمریکایی قطع شوند.

مسلمانان و دموکراسی سکولار

خانه فرهنگ‌های جهان در برلین، روزهای ۴ و ۵ نوامبر ۲۰۰۴، شاهد برگزاری کنفرانس “مسلمانان و دموکراسی سکولار” بود که به بررسی وضعیت مسلمانان، به عنوان بزرگترین اقلیت دینی، در کشورهای اروپای غربی و آمریکا و تعریف رابطه جوامع میزبان با آنان اختصاص داشت.

در این کنفرانس دو روزه که به ابتکار بنیاد فرهنگی هاینریش بل و با پشتیبانی شعبه امور مهاجران و پناهندگان دولت آلمان و نیز بنیاد آمریکایی مارشال در آلمان برگزار شده بود، علاوه بر سخنرانی‌ها و میزگردهایی با حضور کارشناسان حوزه‌های مختلف سیاسی، فرهنگی و اجتماعی، مقایسه‌ای نیز میان وضعیت مسلمانان کشورهای چون انگلستان، فرانسه، آلمان، هلند و ایالات متحده آمریکا صورت گرفت. از موضوعات کانونی موردهبحث و بررسی در این کنفرانس، وضعیت مسلمانان در کشورهای دموکراتیک اروپایی بود که پس از رویاند ۱۱ سپتامبر، این کشورها را با یک چالش جدید فرهنگی، اجتماعی و سیاسی رویه رو کرده است. در حال حاضر ۲۰ میلیون مسلمان در کشورهای اتحادیه اروپا زندگی می‌کنند که بزرگترین اقلیت دینی را در آنجا تشکیل می‌دهند. این امر رابطه میان دولت و دین در این کشورها را با چالش تازه‌ای رویه رو کرده و لزوم بازخوانی این رابطه را در دستور روز قرار داده است.

افزون بر آن، پس از حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر، شاهد رشد گرایشی در این کشورها هستیم که با یک پیشداوری کلی، مهاجران مسلمان را به عنوان خطری امنیتی نقیق می‌کند. از همین رو فاصله میان اکثریت جامعه و اقلیت مسلمان در این کشورها در حال بیشتر شدن است و گرایش متزوی کردن مسلمانان را تقویت می‌کند. اکنون بسیاری از مردم در کشورهای اروپایی، حضور اقلیت‌های مسلمان کشورشان را به مثابه منازعه‌ای فرهنگی ارزیابی می‌کنند.

برخی پرسش‌های اصلی طرح شده در این کنفرانس را می‌توان به این صورت جمع‌بندی کرد: با توجه به این امر که حقوق شهروندی در کشورهای اروپایی مبتنی بر سکولاریسم، یعنی جدایی کامل دولت و کلیساست، آیا می‌توان گفت که طرفداران اسلام سیاسی در کشورهای اروپایی، چنین هنجار و ارزشی را زیر سوال می‌برند؟ آیا رابطه میان دولت و دین در دموکراسی سکولار، با توجه به مهاجرت گسترده مسلمانان به کشورهای غربی نیاز به بازتعریف دارد؟ رابطه میان دین و سیاست در نتیجه این مهاجرت دستخوش چه تغییراتی شده است و اعتقادات، نهادها و نمادهای دینی باید چه نقشی در گستره عمومی ایفا کنند؟ آیا می‌توان اسلام‌گرایی افراطی را نتیجه ناسازگاری و عدم همپیوندی مسلمانان در جوامع غربی ارزیابی کرد؟ رویاند ۱۱ سپتامبر و انتقامه دوم به عنوان نتیجه منازعه میان فلسطین و اسرائیل، در مرزبندی سیاسی و فرهنگی میان جوامع غربی و مسلمانان چه نقشی داشته است؟

پاسخ‌هایی که از طرف سخنرانان به این پرسش‌ها داده می‌شود، گوتاگون و گاه متصاد بود و بعض‌ها می‌توانست بر بخش‌هایی از معضلات کنونی پردازند. بسیاری نیز بر این عقیده بودند که یافتن پاسخ‌هایی روش، نیاز به کار جدی، درازمدت و گفت‌وگو میان فرهنگ‌ها دارد، چراکه مناسبات فکری و فرهنگی میان مسلمانان و غرب بسیار بزرگ و از منظر تاریخی پرمساله است.

در حال حاضر، تبادل فرهنگی با جهان اسلام بسیار ضعیف است، اما تجربه می‌آموزد که در صورت دامن زدن به گفت‌وگوهای می‌توان به فضول مشترک نیز نائل شد. باید جایگاه اسلام را در جهان فراگیر روش رساند و بهمیزه بر این امر پرتو افکند که اسلام تا چه حد با قوانین اساسی دموکراسی‌های سکولار قابل تلقیق است. در این کنفرانس همچنین تأکید شد که به رغم حاد بودن خطر بنیادگرایی اسلامی- چیزی که دولت‌های غربی با قدرت و با استفاده از همه ابزارهای قانونی باید این پیکار کنند- نمی‌توان مسلمانان مهاجر در کشورهای غربی را چونان طفی همگون ارزیابی کرد، چراکه ما با اسلام واحدی رویه رو، نیستیم و درک و تفسیرهای گوناگونی از اسلام وجود دارد. بسیاری از مسلمانان مهاجر، سال‌های متداول در کشورهای میزان زیسته، با فرهنگ آن مانوس شده و ارزش‌های دموکراسی را پذیرفته‌اند. البته بسیاری از آنان به دلیل نوسان میان دو فرهنگ متفاوت، دچار گونه‌ای دوپارگی روحی و روانی هستند و هنوز بیوندهای محکمی با سنت دارند و شاید درست به همین دلیل است که می‌توانند با روش کردن مناسبات خود با ارزش‌های بنیادین دموکراسی‌های سکولار مانند احترام به حقوق بشر و حرمت انسان، برابری زن و مرد، جدایی دین از دولت، آزادی برای دگراندیشان و پذیرفتن تکثر، به سهم خود در چیزه شدن بر پیشداوری‌ها نقش مهمی ایفا کنند. آنچه که اکنون در کشورهای اروپایی اهمیت دارد این است که تباید تصویری از اسلام از ائمه داد که بیگانه‌ستیزی در افکار عمومی را تشید کند و به مرزبندی‌های کاذب و نمادین میان جوامع مذهبی و اقلیت‌های دینی منجر شود.